

PORTEN

Det virkelige mennesket.

Vigdis Garbarek

PORTEN

Det virkelige mennesket.

I mennesket ligger både maskene og det Sanne uttrykk.

Maskene må forkastes for at det virkelige mennesket skal tre klart frem.

Du spør:

Hvordan kan jeg finne mitt Sanne uttrykk?

Jeg svarer deg:

Du må ville ditt eget liv og du må ville deg selv.

Å være seg selv er det Sanne uttrykk.

Vil du virkelig ditt liv, eller vil du ha et annet du forventer er bedre?

Vil du virkelig deg selv, eller søker du kun et annet selvbilde?

Hvis du ikke vil ha deg selv og ditt liv, hvordan kan du da finne ditt Sanne uttrykk?

Å ville seg selv er å ville gå bak maskene, både de grove og de fine, for å uttrykke det du venter av deg selv.

Ingen finner ro før det er gjort.

Det skjer en indre død i mennesket når det ikke får brukt sine muligheter.

Lar du frykten for å feile få vokse seg stor, kan den kvele hele ditt livsmot.

Tungt bærer du på en ubrukt kraft, en kraft som blir til følelsen: mitt liv har ingen mening.

Den ubrukte kraften bruker du til å holde sorgen over ubrukt liv levende.

Gå aldri utenom, men gjennom

ellers må du gå dobbelt så langt,

og det er det ikke sikkert du har tid til.

Vet du hva du mister når du ikke tør gå igjennom?

Vet du at du mister din mulighet til å leve ditt fulle potensiale?

Vet du ikke at du har tilmålt tid?

Du er som en blomst som sier seg tilfreds med stilken og lar blomstringen være.

Å være levende er å slippe tak i det faste, gå inn i det ukjente og vinne seg selv.
Hva kan være verre enn å gå gjennom livet uten og våge å trå gjennom sine egne hindringer.

Du sier:

Så er det alt å våge! Men jeg er så redd for å tape ansikt og bli stående naken.

Jeg svarer deg:

Den som har et ansikt å tape, har en maske å miste.

Du skal vite at masker gir en falsk trygghetsfølelse. Under hersker utryggheten.

Ved stadig å ta masken i bruk, gir du den næring. Den vokser seg fastere og fastere.
Tilslutt tror du selv den er deg.

Du skal vite at masken fører et ufritt liv der den evig og alltid er tvunget til å følge det mønster som er forventet.

Når du bærer maske, går du vekk fra sannhet og åpenhet og inn i det trange.

Kjenner du ensomheten bak masken, kjenner du sorgen over at ingen noen gang får kjenne det virkelige deg.

Vet du at du frarøver verden en mulighet til berikelse når du ikke viser ditt ansikt. Du er den vi alle har ventet på, den som ved sin egen forløsning forløser verden. Dette er vår alles mulighet, å forløse oss selv og stå frem som det virkelige mennesket.

Lenge har du stått ved porten og ventet.

Lite visste du at porten er et bilde på deg selv.

Den er stengt når du har avstand,

åpen når du er tilstedeværende, og den finnes ikke når du er hel.

Hvor lenge skal du stå og vente?